

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: RK-5C/8/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5923200363
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Majerčíková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2023:5923200363.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudkyňou JUDr. Jankou Majerčíkovou v právnej veci žalobcov: 1./ C. T., nar.XX.XX.XXXX, G. XXX/X, XXX XX O., 2./ J. I., nar.XX.XX.XXXX, G. XXX/X, XXX XX O., X./ B. V., nar.XX.XX.XXXX, G. XXX/X, XXX XX O., 4./ R. J., nar.XX.XX.XXXX, G. XXX/X, XXX XX O., všetci zast. Advokátska kancelária SLAMKA & Partners s.r.o., so sídlom Radlinského 1735/29, 026 01 Dolný Kubín, IČO: 50120000, proti žalovanému: Slovenská republika, v mene ktorej koná, Ministerstvo hospodárstva SR, IČO: 00 686 832, Mlynské nivy 44/a, 827 15 Bratislava - mestská časť Ružinov, v spore o náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Stranám sporu **s a náhrada trov konania n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou podanou na pôvodnom Okresnom súde Ružomberok dňa 02. 03. 2023 sa žalobcovia domáhajú náhrady škody v celkovej sume 417.910,- € titulom ušlého zisku, ktorý v prípade žalobkyne v 1./ rade predstavuje sumu 88.740,- €, žalobkyne v 2./ rade 88.740,- €, žalobkyne v 3./ rade 111,690,- € a žalobkyne v 4./ rade 88.740,- €, ako aj náhrady nemajetkovej ujmy, a to vo výške 10.000,- € za každý byt od štátu, za ktorého koná Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“), ktorú im spôsobilo pri výkone verejnej moci v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zákon o zodpovednosti za škodu“). Náhrada škody poškodených spočíva v ušlom zisku a náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Škoda vznikla späťvzatím excindačnej žaloby v konaní pred Okresným súdom Bratislava zo strany žalovaného sp.zn. 2Cbi/14/2015 a následným zastavením tohto konania, predpokladáme v závere roku 2019 (presný dátum žalobcom nie je známy, neboli účastníkmi tohto konania). O škode sa žalobcovia dozvedeli z listu Ministerstva spravodlivosti SR zo dňa 04.03.2020, podpísaný doc. JUDr. J. J., PhD., riaditeľ odboru legislatívy a práva. Žiadosť o predbežné prerokovanie bola odoslaná žalovanému elektronicky dňa 03.06.2022. Žalovaný v rámci 6 mesačnej lehoty, ani do dnešného dňa na žiadosť žiadnym spôsobom nereagoval. Žalobcovia od 70-tych rokov obývajú bytový dom súp. č. XXX/X na ulici G. v O.. Predmetnú bytovku postavil a vlastnil Okresný stavebný podnik Liptovský Mikuláš, a táto bola daná do užívania v roku 1975, odkedy ju obývajú žalobcovia. V rámci kupónovej privatizácie bol vypracovaný privatizačný projekt, v zmysle ktorého sa spoločnosť Liptovstav a.s. Liptovský Mikuláš domnievala, že sa stala vlastníkom aj bytového domu. Od vypracovania privatizačného projektu, uplynulo tridsať rokov pričom nájomcovia sa nevedia domôcť svojich práv a nemôžu nadobudnúť vlastnícke právo k bytom, ktoré by za iných okolností a správneho postupu Ministerstva hospodárstva (obvyklého behu udalostí) nadobudli, čo za súčasného právneho stavu už nie je možné. Podstata problému spočíva v tom, že privatizačný projekt neobsahoval vymedzenie majetku určeného na privatizáciu, čím nespĺnil zákonné náležitosti. V zmysle

znenia zákona č. 92/1991 Zb. o podmienkach prevodu majetku štátu na iné osoby v znení účinnom v čase schválenia privatizačného projektu sa ako jedna z náležitostí privatizačného projektu vyžadovalo i vymedzenie majetku určeného na privatizáciu podľa tohto projektu. Z predmetného privatizačného projektu, ktoré máme k dispozícii jednoznačne vyplýva, že bytový dom nie je identifikovaný. K veci sa vyjadril aj Fond národného majetku SR, ktorý dňa 16.08.2007 písomne potvrdzuje, že predmetný bytový dom nebol súčasťou privatizačného projektu ani nebol uvedený v zápisnici, ktorou FNM odovzdal majetok novému vlastníkovi na základe rozhodnutia o privatizácii. Uvedené listiny sa nachádzajú v súdnom spise, ktorý žiadame pripojiť. Keďže nedošlo k privatizácii predmetného majetku, nemohla tento nadobudnúť spoločnosť Liptovstav a.s. a následnými prevodmi nemohli tento majetok nadobudnúť jej právny nástupcovia, t.j. ani posledný z nich, spoločnosť Sello, a.s. Okresný stavebný podnik š.p. je vymazaný, ako právny subjekt neexistuje, s poukazom na § 47c citovaného zákona je (bol resp. mal byť) vlastníkom Slovenská republika. Skutočnosti a právne závery uvedené v predchádzajúcich dvoch odsekoch potvrdil Okresný súd Ružomberok v konaní sp.zn. 5C/106/2008, kde ako žalobca vystupovalo Ministerstvo hospodárstva SR, za účasti vedľajších účastníkov na strane žalobcu - žalobcov tejto žaloby, a žalovaného spoločnosť Sello, s.r.o., keď v rozsudku č.k. 5C/106/2008-563 zo dňa 11.11.2014 súd určil, že predmetné byty sú vo vlastníctve Slovenskej republiky v zast. Ministerstvom hospodárstva. Deň po vyhlásení predmetného rozsudku bol na spoločnosť Sello, s.r.o. vyhlásený konkurz. Rozhodnutie teda nenadobudlo právoplatnosť. Bytový dom sa stal súčasťou súpisu konkurznej podstaty spoločnosti Sello, s.r.o. a jedinou možnosťou, ako sa mohlo Ministerstvo hospodárstva obhájiť svoje právne postavenie vlastníka bolo podanie excindačnej žaloby, t.j. žaloby o vylúčenie predmetných bytov z konkurznej podstaty úpadcu Sello, s.r.o. Pripomíname, že už existovalo prvostupňové rozhodnutie súdu o určení vlastníckeho práva v prospech ministerstva, t.j. podanie excindačnej žaloby bolo pre ministerstvo takpovediac povinnou jazdou. Excindačná žaloba bola ministerstvom skutočne aj podaná. Žalobcovia v dobrej viere a s poukazom zásadu predvídavosti súdnych rozhodnutí očakávali, že sa touto žalobou s konečnou platnosťou definitívne vyrieši ich bytová otázka keď ich byty sa dostanú do majetkovej sféry ministerstva, od ktorého si ich budú môcť odkúpiť, ako sa stalo v mnohých iných prípadoch. Stačilo teda len vyčkať na rozhodnutie konkurzného súdu. Keďže žalobcovia neboli nijako procesne zainteresovaní do konania o excindačnej žalobe, dozvedeli sa až s odstupom niekoľkých mesiacov informáciu, a síce, že ministerstvo excindačnú žalobu vzalo späť a súd konanie zastavil, čím ministerstvo stratilo akúkoľvek možnosť domáhať sa svojho vlastníckeho práva, o ktorom, opäť pripomíname, už raz rozhodol prvostupňový súd a tým pádom poškodení nájomcovia bytového domu ostali napospas obchodnej spoločnosti v konkurze. Poškodení sa následne z vlastných zdrojov v marci 2020 dozvedeli, že súdne konanie o vylúčenie bytovky zo súpisu oddelenej podstaty spoločnosti Sello, s.r.o., „v konkurze“ bolo zastavené z dôvodu zaviazania sa správcu úpadcu Sello, s.r.o., že byty v predmetnej bytovke neprevedie na tretie osoby odlišné od nájomcov a na požiadanie ich predá nájomcom bytov za kúpnu cenu, ktorá bude predmetom osobitnej dohody medzi správcou úpadcu Sello, s.r.o. a Ministerstvom hospodárstva. Právne nezalí žalobcovia opäť v dobrej viere naďalej očakávali zo strany ministerstva riešenie, ktoré by uspokojilo ich bytovú otázku, avšak ani s odstupom času žiadne neprichádzalo, keďže ani prísť nemohlo. V roku 2022 rok obdržali návrh zmätočnej kúpnej zmluvy, kde ako predávajúci vystupuje spoločnosť Sello, s.r.o., v ktorej je jednak uvedený správca konkurznej podstaty JUDr. Tomáš Vaňo a jednak konateľka Natália Vaňová, ktorá má v zmysle zmluvy konať za úpadcu. Poškodení mali podľa pokynov zmluvu podpísať, následne ju mal podpísať predávajúci (nevedno ktorý) a ten ju mal odovzdať do notárskej úschovy na dobu 45 dní, po dobu ktorej mali uhradiť poškodení príslušnú sumu (výrazne inú, ako poškodení očakávali) na tam uvedený účet (nevedno koho). Podľa nášho neskoršieho zistenia, správca konkurznej podstaty o tomto návrhu kúpnej zmluvy vôbec nevedel, pričom predpokladáme, že návrh bol odoslaný zo strany konateľov spoločnosti Sello, s.r.o., ktorí však s poukazom na prebiehajúce konkurzné konanie nemajú žiadne právo konať v mene uvedenej spoločnosti. Po doručení vyššie uvedeného právneho paškvilu sa poškodení rozhodli vyhľadať právnu pomoc. Po preštudovaní celej veci je toho času zrejmé, že Ministerstvo hospodárstva sa späťvzatím excindačnej žaloby dostalo do pozície, z ktorej nie je schopné žiadnym spôsobom ovplyvniť právne postavenie poškodených. V roku 2022 prebehlo neformálnom rokovanie právneho zástupcu žalobcov na pôde ministerstva, z ktorého nebola vyhotovená zápisnica (so súhlasom právneho zástupcu žalobcov) kde žalobcovia dali možnosť ministerstvu nájsť vhodný spôsob urovnania veci hoc uvedomujúci si, že možnosti ministerstva sú toho času minimálne resp. žiadne. Riešenia, ktoré boli zo strany ministerstva zasielané právnenému zástupcovi poškodených len vyplývajú zo zákona, pričom ministerstvo nepristúpilo k žiadnej inej kompenzácii za chybu, ktorej sa dopustilo. Je potrebné zdôrazniť, že konaním ministerstva bolo spôsobené, že žalobcovia si nemôžu odkúpiť svoje byty za cenu podľa zákona, ale za cenu trhovú, ktorá je výrazným spôsobom vyššia. Poškodeným aktuálne nezostáva nič iné, len čakať na dražbu ich

nehnuteľností, do ktorej sa síce budú môcť zapojiť, avšak za podmienok, ktoré budú platné pre všetkých, čo je diametrálne odlišná pozícia od prípadu, kedy by si mohli odkúpiť svoje byty od ministerstva. S poukazom na skutočnosť, že ministerstvo odôvodnilo späťvzatie žaloby uzavretím dohody, poškodení pátrali, či bola takáto dohoda uzavretá, pričom sa im podarilo zadovážiť koncept dohody označenej ako „Mimosúdna dohoda o urovaní vzájomných právnych vzťahov medzi účastníkmi súdneho konania sp.zn. 2Cbi/14/2015 vedeného na Okresnom súde Bratislava I“. V zmysle tohto návrhu, ktorý mala za ministerstvo podpísať vedúca odboru správy majetku štátu na jednej strane a správca konkurznej podstaty Sello, s.r.o. v konkurze mal správca v lehote 5 dní od späťvzatia žaloby zaslať každému poškodenému ním už podpísanú zmluvu o budúcej zmluve podľa ktorej, by mali poškodení lehotu 12 mesiacov na uzavretie kúpnej zmluvy, predmetom ktorej budú ich byty, a to za cenu 470,- € m2. K podpisu tejto dohody nedošlo. Nevedno prečo. Táto dohoda mala byť v zmysle čl. II schválená súdom vo forme zmieru. Bez akýchkoľvek pochybností možno konštatovať, že v prípade, ak by došlo k podpisu takejto dohody a konanie by bolo ukončené schválením súdneho zmieru za podmienok dohodnutých v tejto dohode, žalobcovia by mali právny nárok na odkúpenie svojich bytov za cenu po 470,- € m2 a dnes bývajú vo vlastnom. Nie je nám zrejmé z akých dôvodov nedošlo k podpisu vyššie uvedenej dohody. Zrejma je len jedna skutočnosť a síce tá, že späťvzatím žaloby bez podpisu tejto dohody ministerstvo pripravilo poškodených o možnosť odkúpenia bytov za porovnateľnú cenu, akú predávalo byty vo svojom vlastníctve v iných prípadoch. Zo zabezpečených listín, koniec koncov aj z vyjadrení predstaviteľov ministerstva na neformálnom rokovaní vyplynulo, že dôvodom späťvzatia návrhu mal byť pokyn veriteľského výboru zo strany predsedu veriteľského výboru Petra Blehu správcovi konkurznej podstaty JUDr. Tomášovi Vaňovi v zmysle ktorého mal byť správca povinný na požiadanie nájomcov bytov predáť ich za kúpnu cenu, ktorá bude predmetom osobitnej dohody medzi správcom úpadcu Sello, s.r.o. a Ministerstvom hospodárstva Slovenskej republiky. V zmysle tohto pokynu správca nemal byť oprávnený prevádzať byty na tretie osoby odlišné od nájomcov a samozrejme, správca bol zaviazaný na poskytnutie súčinnosti pri späťvzatí návrhu vo veci 2Cbi/14/2015. A to v termíne do konca roka 2019. Tento pokyn, okrem ďalších nižšie uvedených absurdít nie je datovaný, (rovnopis, ktorý máme k dispozícii) a je opatrený notárskou pečiatkou a zviazaním, predpokladáme z dôvodu, aby budil zdanie dôveryhodnosti a právnej relevancie. Predseda veriteľského výboru nekoná za spoločnosť v konkurze. Nie je oprávnený uzatvárať žiadne dohody týkajúce sa majetku úpadcu. Závazný pokyn je oprávnený dať veriteľský výbor a nie (len) jeho predseda. Z predmetného „pokynu“ nie je zrejmé, či o ňom hlasoval veriteľský výbor resp. či tento pokyn dal jeho predseda na schválenie veriteľského výboru. Tak či onak, sú uvedené nedostatky z právneho pohľadu irelevantné, nakoľko pokyn veriteľského výboru nie je záväzný do tej miery, že by nebolo možné ho v budúcnosti nahradiť iným pokynom, t.j. k späťvzatíu návrhu ministerstvo pristúpilo po predložení listiny, ktorej právna záväznosť je nulová. Zároveň ministerstvo konalo s osobou, ktorá je de iure vo vzťahu k prebiehajúcemu konkurznému konaniu non subjekt. Dôkazom právnej irelevancie predmetného pokynu je aj skutočnosť, že do dnešného dňa správca konkurznej podstaty nepredložil žiadny návrh dohody, ktorý by mal určovať kúpnu cenu predmetných bytov. Máme k dispozícii aj list ministerstva č. 12259/2021-2063-09898 zo dňa 12.05.2021, ktorým ministerstvo oslovuje správcu konkurznej podstaty, za účelom predloženia návrhu kúpnych cien k bytom, ktoré boli predmetom súdneho konania a žiada správcu, aby sa zdržal akéhokoľvek konania s nájomcami predmetných bytov, pokiaľ nebude uzavretá osobitná dohoda. Predpokladáme, že odpoveď sa ministerstvu nedostavila. Ministerstvo disponujúce desiatkami právne vzdelaných zamestnancov zavinilo zastavenie konania, ktoré malo vo veci zásadný význam. Pre žalobcov je toto konanie nepochopiteľným. Nedisponujeme žiadnym dôkazom, ktorý by preukazoval úmyselné konanie ministerstva, avšak práve s poukazom nato, že v danom prípade sa jedná o tak markantný príklad zlyhania, a to vo veci, ktorá nie je nijak právne komplikovaná (spôsobilosť predsedu veriteľského výboru konať v mene spoločnosti v konkurze) majú žalobcovia v tomto smere oprávnené pochybnosti. Netvrdíme a nedisponujeme žiadnymi dôkazmi o tom, že by konanie zo strany ministerstva bolo podnietené podplácaním, pričom ak vylúčime tento dôvod, nezostáva nám konštatovať nič iné, len to, že predseda veriteľského výboru doslova vybabral (brániac sa expresívnejšiemu výrazu, ktorý by bol ďaleko prilihavejší) s ministerstvom, a to na škodu žalobcov. Podľa § 9 ods. 1 zákona o zodpovednosti za škodu štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Nesprávny úradný postup, tak ako ho definuje vyššie uvedené ustanovenie zákona, je aj iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb (žalobcov), t.j. aj postup ministerstva v danom prípade. Žalobcovia sa domáhajú náhrady škody titulom nesprávneho

úradného postupu Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky spočívajúcom v späťvzatí žaloby v konaní pred Okresným súdom Bratislava I. sp.zn. 2Cbi/14/2015. Z dôvodu, že žalovaní nemajú prístup do súdneho spisu, podrobnejšiu identifikáciu úkonu nevedia uviesť. Späťvzatie žaloby vo vyššie uvedenom konaní následkom ktorého úkonu Ministerstvo hospodárstva SR ďalej nemôže uplatňovať svoje vlastnícke nároky k bytovému domu súp. č. XXX/X na ulici G. v Ružomberku, čím poškodení stratili možnosť nadobudnúť do svojho vlastníctva predmetné nehnuteľnosti. Poškodení sa domáhajú náhrady škody - ušlého zisku a náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Ušlý zisk je ujmou spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedošlo v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, hoci sa to s ohľadom na pravidelný beh vecí dalo očakávať. Ušlý zisk sa neprejavuje zmenšením majetku poškodeného (úbytkom aktív, ako je to u skutočnej škody), ale stratou očakávaného prínosu (výnosu). Nestačí pritom iba pravdepodobnosť rozmnoženia majetku, lebo musí byť naisto postavené, že pri pravidelnom behu vecí (nebyť protiprávneho konania škodcu alebo škodnej udalosti) mohol poškodený dôvodne očakávať zväčšenie svojho majetku, ku ktorému nedošlo práve v dôsledku konania škodcu (škodnej udalosti). (Najvyšší súd SR sp. zn. 4 Cdo 319/2008). Priemerná cena bytu za m² v Ružomberku predstavuje 2.000,- €. Pri pravidelnom behu vecí by si poškodení mohli odkúpiť od ministerstva byty za podstatne nižšie sumy. Cena bytu za ktorú si mali poškodení odkúpiť byty v zmysle návrhu dohody, ktorú malo podpísať ministerstvo predstavuje 470,- € za m². Ani cena uvedená v návrhu ministerstva dostatočne nereflektuje cenové hladiny, za ktoré by si za iných okolností a pri pravidelnom behu vecí mohli poškodení odkúpiť svoje byty, pre účely náhrady škody však túto akceptujú. Strata poškodených - ušlý zisk tak toho času v tomto zmysle predstavuje 1.530,- € za m², ktorú si uplatňujú podľa výmery ich bytov. Nemajetkovú ujmu si poškodené žalobkyne uplatňujú vo výške 10.000,- eur za každý byt v dôsledku niekoľko rokov trvajúcej neistoty ohľadne ich právneho postavenia, ministerstvo svojím konaním zasiahlo do súkromnej sféry poškodených tým, že ich uviedlo do neistoty ohľadom ich základnej životnej potreby - vlastného bývania. Poškodení žijú v nevedomosti ohľadom svojho bývania, čo vzhľadom na ich dôchodkový vek vnímajú a prežívajú veľmi negatívne.

2. Žalovaný vo svojom vyjadrení k podanej žalobe doručenom tunajšiemu súdu dňa 14.05.2023 (č.l.54 a nasled. spisu) s uplatneným nárokom nesúhlasil a žalobu žiadal ako nedôvodnú zamietnuť. Poukázal na predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v zmysle ustanovení zákona č.14/2003 Z. z., pričom citovaná právny úprava nedefinuje pojem „nesprávny úradný postup“, štát nezodpovedá automaticky za každú ujmu ktorá nastala v majetkovej sfére určitej fyzickej alebo právnickej osoby po vydaní nezákonného rozhodnutia orgánu verejnej moci, alebo po jeho nesprávnom úradnom postupe. Pokiaľ ide o skutočnú škodu, podľa ustáleného názoru judikatúry sa za skutočnú škodu považuje majetková ujma vyjadriteľná v peniazoch, ktorá spočíva v zmenšení (úbytku, strate, zničení) existujúceho majetku poškodeného a predstavuje majetkové hodnoty, ktoré bolo treba vynaložiť na to, aby sa vec uviedla do predošlého stavu, respektíve aby sa v peniazoch vyvážili dôsledky vyplývajúce z toho, že navrátenie do predošlého stavu nebolo dobre možné alebo účelné. Vo vzťahu k uplatnenému nároku na ušlý zisk považuje žalovaný vznesený nárok za irelevantný s poukazom na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. I. US 47/2018-18. Žalobcovia mylne usudzujú, že Ministerstvo hospodárstva SR späťvzatím žaloby narušilo respektíve zmenilo pravidelný beh vecí, pretože v súdnych konaniach sa dá len predpokladať a nie je nikdy dopredu isté, aké vydá súd právoplatné rozhodnutie. Vzhľadom na to žalobcovia ani nemohli dopredu dôvodne očakávať, že celá záležitosť ohľadom vlastníctva ich bytov skončí s určitosťou v ich prospech. Rovnako nie je pravdou, že žalobcovia stratili možnosť nadobudnúť do svojho vlastníctva predmetné nehnuteľnosti, stále majú možnosť nadobudnúť tieto nehnuteľnosti na dražbe a pokiaľ uvádzajú, že žalobcom bola zaslaná kúpnopredajná zmluva, ktorá tvorí prílohu žaloby, po doručení tejto zmluvy žalobcom nič nebránilo, aby k uvedenej zmluve vzniesli svoje pripomienky a námietky, všetky ich prekonzultovali s predávajúcim. Škoda, ako predpoklad vzniku zodpovednosti štátu za nesprávny úradný postup je daná len vtedy, ak vznikla v príčinnej spojitosti s nesprávnym úradným postupom. Žalobcom škoda ani nemohla vzniknúť, keďže nedošlo z ich strany k odkúpeniu predmetných bytov za vysoké ceny. V súvislosti s príčinnou súvislosťou medzi nesprávnym úradným postupom a škodou poukázal žalovaný na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 5Cod 126/2009 z 30.06.2010 ako aj rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici 15Co 9/2013 zo dňa 10.12.2013 a rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 219/2007 zo dňa 03.07.2008. Žalobcovia musia preukázať, že škoda, ktorú si uplatňujú v súdnom konaní by nebola nastala bez tejto príčiny, v danom prípade nesprávnym úradným postupom, pričom príčinnú súvislosť nemožno zamieňať za časovú súvislosť. Žalobcovia v bode 19 žaloby uvádzajú, že keby došlo k uzavretiu mimosúdnej dohody, kde by cena bytu bola 470,- € za m², tak dnes by už bývali vo vlastnom. Vo vyššie uvedenej kúpnopredajnej zmluve, ktorá bola zaslaná žalobkyňi v 1./ rade bola stanovená kúpna cena za predaj bytu vo výške 29.000,- €, čo v

prípade jej konkrétneho bytu po prerátaní na m² predstavovalo sumu 493,- € za m². Predmetnú zmluvu žalobkyňa odmietla, to znamená že je otázne či by žalobcovia bývali dnes vo vlastnom, keby im bola ponúknutá suma vo výške 470,- € za m².

3. Právny zástupca žalobcov na pojednávaní zotrval na podanej žalobe ako aj na dôvodoch v nej uvádzaných, poukazujúc pritom na závery Okresného súdu Ružomberok v konaní vedenom pod sp. zn. RK-5C/106/2008, v ktorom súd v rámci prvostupňového konania vyhovel žalobe a určil vlastníctvo sporných bytov v prospech žalovaného. Pri výpočte škody žalobcovia vychádzali z rozdielu trhovej sumy porovnateľných bytov v danej lokalite a v danom čase a túto výšku určili sumou 2.000,- €. Pokiaľ žalobkyňa v 1./ rade bol predložený návrh zmluvy medzi predávajúcim Sello s.r.o. a p. žalobkyňou v 1./ rade ako kupujúcou, predmetom ktorej mal byť predaj bytu popísaný v čl.5 zmluvy za kúpnu cenu 29.000,- €, k uzavretiu zmluvy nedošlo z dôvodu výrazných väd tohto návrhu, keď túto zmluvu mala podpisovať spoločnosť Sello s.r.o., pričom spoločnosť v tom čase bola v konkurze, správca konkurznej podstaty nemal vedomosť o tomto návrhu. Pokiaľ ide o výšku nemajetkovej ujmy, neexistuje presný výpočet, na základe ktorého postupovali, sumu nemajetkovej ujmy odhadli na základe ustálenej súdnej praxe.

4. Žalovaný prostredníctvom povereného zástupcu zotrval na svojom písomnom vyjadrení a argumentácii, keď žalobcovia nepredložili žiadne podstatné argumenty preukazujúce vznik škody, za ktorú by malo zodpovedať Ministerstvo hospodárstva. Na druhej strane, škoda vznikla práve Ministerstvu hospodárstva SR tým, že byty sa nedostali do vlastníctva žalovaného. Žalovaný vo vzťahu k žalobcom neporušil žiadnu povinnosť, žalobcami uplatnená škoda je len hypotetická a ani nevznikla, neexistuje príčinná súvislosť medzi porušením povinnosti a vznikom škody.

5. V rámci dokazovania sa súd oboznámil s obsahom listín založených v spise, ako aj s obsahom pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. RK-5C/106/2008, pričom zistil a ustálil nasledovný skutkový a právny stav:

Žalobcovia sa podanou žalobu domáhajú voči žalovanému zaplata celkovej sumy 417.910,- € titulom ušlého zisku, ktorý v prípade žalobkyne v 1./ rade predstavuje sumu 88.740,- €, žalobkyne v 2./ rade 88.740,- €, žalobkyne v 3./ rade 111,690,- € a žalobkyne v 4./ rade 88.740,- €, ako aj náhrady nemajetkovej ujmy, a to vo výške 10.000,- € za každý byt. Svoj nárok voči žalovanému uplatňujú žalobkyne titulom náhrady škody spôsobenej pri výkone verejnej moci v zmysle ustanovení zákona č.514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, pričom žalobkyne žiadosťou zo dňa 01.06.2022 (č.l.15-18 spisu) požiadali žalovaného o predbežné prerokovanie náhrady škody v zmysle § 15 zákona č.514/2003 Z. z., na ktorú žiadosť žalovaný nereagoval. Ďalej žalobcovia predložili návrh kúpnej zmluvy medzi predávajúcim Sello s.r.o. a kupujúcou žalobkyňou v 1./ rade C. T., predmetom ktorej je predaj bytu špecifikovaného v čl. IV Zmluvy za kúpnu cenu 29.000,- € (návrh kúpnej zmluvy č.l.21-23 spisu), pričom z vyjadrení žalobkyne súd mal za preukázané, že k uzavretiu predmetnej zmluvy nedošlo. Súd sa ďalej oboznámil s mimosúdnou dohodou o urovaní vzájomných vzťahov medzi účastníkmi súdneho konania sp. zn. 2Cbi/14/2015 vedeného na Okresnom súde Bratislava I. medzi sporovými stranami Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom hospodárstva SR a spoločnosťou Sello s.r.o. v konkurze (č.l.24-25 spisu), keď účastníci tejto mimosúdnej dohody sú účastníkmi súdneho konania o vylúčenie nehnuteľností špecifikovaných v bode 1 dohody vedeného na Okresnom súde Bratislava pod sp. zn. 2Cbi/14/2015, ktoré konanie bolo zastavené. Ako vyplýva z informácie žalovaného zo dňa 04.03.2020 (č.l.14 spisu), správca úpadcu Sello s.r.o. sa zaviazal, že byty v predmetnej bytovke neprevedie na tretie osoby odlišné od nájomcov a na požiadanie ich predá nájomcom bytov za kúpnu cenu, ktorá bude predmetom osobitnej dohody medzi správcou úpadcu Sello s.r.o. a Ministerstvom hospodárstva SR. Žalovaný listom zo dňa 12.05.2021 požiadal správcu úpadcu Sello s.r.o. JUDr. Tomáša Vaňu (žiadosť č.l.26 spisu) o predloženie návrhu kúpnych cien k bytom, ktoré boli predmetom súdneho konania po sp. zn. 2Cbi/14/2015 ako aj pokyn veriteľského výboru (č.l.27-28 spisu).

6. Z konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. RK-5C/106/2008 súd mal za preukázané, že Okresný súd Ružomberok rozsudkom 5C/106/2008-563 zo dňa 11. 11. 2014 (v poradí druhým) určil, že žalobca Slovenská republika konajúca prostredníctvom Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky je vlastníkom nehnuteľnosti - bytového domu súp. č. XXX na parc. č. XXX/X k.ú. O. ako aj bytov v bytovom dome. Voči rozsudku bolo podané odvolanie zo strany žalovaného Sello s.r.o., pričom uznesením Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 8K/39/2014 zo dňa 12. 11. 2014 bol na majetok žalovaného vyhlásený konkurz. Krajský súd v Žiline uznesením 8Co/99/2020, 8Co/100/2020 zo dňa

31. mája 2023 rozsudok Okresného súdu zrušil a konanie zastavil z dôvodu uvádzaného v ust. § 47 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii. Medzi stranami ďalej nebolo sporné, že na Okresnom súde Bratislava I. bolo vedené konanie 2Cbi/14/2015 o vylúčenie predmetných bytov z konkurznej podstaty úpadcu - spoločnosti Sello s. r. o., ktoré konanie bolo z dôvodu späťvzatia excindačnej žaloby zo strany žalobcu Slovenská republika konajúca prostredníctvom Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky, zastavené.

7. Podľa § 1a) zákona č.514/2003, tento zákon upravuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci.

Podľa § 2a) zákona č.514/2003, na účely tohto zákona výkon verejnej moci je rozhodovanie a úradný postup orgánov verejnej moci o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d) zákona č.514/2003, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 4 ods. 1 písm. d) prvá veta zákona č.514/2003, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu ministerstvo alebo iný ústredný orgán štátnej správy, ak škoda vznikla pri výkone verejnej moci v oblasti štátnej správy, ktorá patrí do pôsobnosti tohto ministerstva.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č.514/2003, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje výkon právomoci orgánom verejnej moci, pri ktorom dôjde k porušeniu právnou normou ustanoveného predpísaného postupu alebo k porušeniu účelu, ku ktorému postup orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci smeruje. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 3 zákona č.514/2003, za nesprávny úradný postup sa nepovažuje ani úradný postup, ktorý spočíva v úkonoch orgánu verejnej moci v rámci súdneho konania alebo iného konania, ktorými sa zhromažďovali alebo pripravovali podklady pre vydanie rozhodnutia a ktorého vady a nedostatky sa prejavili vo vydanom rozhodnutí tohto orgánu verejnej moci, a tieto vady a nedostatky je možné odstrániť uplatnením riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov. Náhradu škody spôsobenú takýmto úradným postupom je možné uplatniť len podľa § 5 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/514/20230701>> a <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/514/20230701>> a za podmienok tam uvedených.

8. V zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení štát zodpovedá za škodu spôsobenú o. i. nesprávnym úradným postupom, ktorým sa rozumie akákoľvek činnosť spojená s výkonom právomoci určitého štátneho orgánu, ak pri tomto výkone alebo v súvislosti s ním dôjde k porušeniu pravidiel ustanovených právnymi normami pre konanie štátneho orgánu alebo k porušeniu poriadku, ktorý vyplýva z funkcie alebo cieľov tejto činnosti. Zákon vyžaduje pre náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej moci splnenie zákonných predpokladov, ktorých preukázanie zťažuje žalobcov. Ide o preukázanie nesprávneho úradného postupu orgánu verejnej moci, vznik samotnej škody, príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody (ušlý zisk, nemajetková ujma).

9. V prejednávanej veci súd nemal preukázaný základný predpoklad, a to nesprávny úradný postup žalovaného, v súvislosti s ktorým mala žalobcom vzniknúť škoda. Aby mohla byť založená zodpovednosť štátu za nesprávny úradný postup, musí ísť vždy o úkony, ktoré slúžia výkonu verejnej moci a ktorý je v medziach úloh verejnej moci príslušného orgánu. Škoda musí teda vzniknúť pri výkone verejnej moci v oblasti štátnej správy, ktorá patrí do pôsobnosti Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky. Za nesprávny úradný postup nemožno rozhodne považovať procesnú aktivitu žalovaného v spore vedenom na Okresnom súde Bratislava I. v konaní 2Cbi/14/2015 o vylúčenie bytov z konkurznej podstaty úpadcu Sello s. r. o., ktoré konanie bolo z dôvodu späťvzatia žaloby zastavené. V tomto prípade štát

zastúpený Ministerstvom hospodárstva Slovenskej republiky nekonal, nevykonával činnosti pri výkone verejnej moci, ale vystupuje ako strana v spore, kde jeho procesná aktivita alebo prípadná nečinnosť nepredstavuje nesprávny úradný postup. Rovnako pokiaľ ide o ďalší zodpovednostný predpoklad, a to vznik škody, v danom prípade uplatnený ušlý zisk, nebol preukázaný, keď ušlý zisk predstavuje to, čo poškodenému ušlo v dôsledku spôsobenia škody nesprávnym úradným postupom. Ani samotní žalobcovia, ani žalovaný nemohol predvídať výsledok súdneho konania o vylúčení bytov z konkurznej podstaty, či by bola žaloba úspešná alebo zamietnutá.

10. Žalobcovia teda nepreukázali nesprávny úradný postup žalobcu, v dôsledku ktorého im mala vzniknúť škoda, neunesli teda dôkazné bremeno a preto súd žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

11. O trovách konania súd rozhodol tak, že stranám sporu právo na ich náhradu nepriznal, keď žalobcovia neboli vo veci úspešní a žalovaný si trovy konania neuplatnil žiadne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia odvolanie na Okresnom súde Liptovský Mikuláš. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Žiline.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 Civilného sporového poriadku,

1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.